

tiffte Betydning som Spøisterets. Søvrigt veed jeg, da jeg har haft Løllighed til at gjøre mig særlig bekendt med den omtalte Sag, at den nævnte Dom har været Øjenstand for en meget omhyggelig Drøftelse, hvad jo overhovedet alle Spøisteretsdomme ere, at særlig under Proceduren de tidligere Forhandlinger paa Rigsdagen om Landkommunalloven have været fremdragne, og at det er dem, der have givet Anledning til Resultatet. Jeg tror ganske vist, at der er Anledning til at søge den gjældende Bestemmelse forandret; om man skal vente, til man kan tage den interkommunale Beskættning frem i det Hele eller give en særlig Lov, beror jo væsentlig paa, om der er Udfigt til snart at kunne gennemføre en almindelig Lov om den interkommunale Beskættning.

Sagd: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Ringstøbing Amts 3die Valgfreds (S. Madson) yttrede, idet jeg endnu engang skal præcisere, at netop fordi mine Udtalelser gjaldt Lyendeforholdene i Almindelighed, og skulde betegne en Retning i Udviklingen, der havde haft en ubølgdig Indflydelse paa Lyendeklassen, derfor kunne mine Ord ikke anvendes paa et enkelt Individ. Der er intetfomhelst enkelt Individ, der kan blive krenket ved, hvad der saaledes siges om en Klasse i Almindelighed eller om den Retning, Udviklingen har taget i de senere Aar, og jeg paapegede navnlig en meget væsentlig Moderation i denne Udtalelse ved at yttre, at hos Bønderne og i de Familierekreds, hvor der kun findes et enkelt Lyende, gjorde denne Mangel sig naturligvis ikke saaledes gjældende som paa de større Gaarde. Herved er meget talrige Undtagelser indbrømmet. Forøvrigt skal jeg ikke komme tilbage paa disse personlige Stridspunkter, men kun overfor den ærede Formand oplyse, at, efterat jeg af dem, der først vare enige med mig i det stillede Forslag, er bleven underrettet om, at de i den ærede Ministers Udtalelse have fundet et Tilfagn om, at vi kunne haabe at faae et Lovforslag fremlagt angaaende det omhandlede Forhold, og at de i denne Udtalelse finde mere Beroligelse, end de vilde finde i Endringsforslagets Vedtagelse, og efterat Forhandlingen har taget en saadan Retning, at Afstemningen ikke kan give et klart Udtryk for, hvad der tilsigtedes ved Endringsforslaget, har jeg paa deres Opfordring bestemt mig til at tage det tilbage.

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagne Forslag, var det bortfalbet.

Ordføreren (Laurer): Jeg skal tillade mig et Par korte Bemærkninger til de sidste Tale og navnlig til det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgfreds (Gad), som rettede en Bebrejdelse imod mig som Ordfører, fordi jeg ikke

rigtig skulde have gjengivet Forholdet mellem Mindretallets og Flertallets Opfattelse af Sagen, men navnlig skulde have betonet Forskjellen for stærkt. Det ærede Medlem fremdrøg Udskiftigt af, hvad der skulde være foregaaet i Udvalget i saa Henseende. Derpaa skal jeg ikke nærmere komme ind; men det ærede Medlem vil vistnok give mig Ret i, at den Forskjel, der fra Begyndelsen af var tilstede i Udvalget, efterhaanden blev noget større, og navnlig maaste der traadt stærkere frem i Betænkningen, end den traadte frem under Forhandlingen; det er dog imidlertid efter, hvad der foreligger i Betænkningen, at man maa opfatte Forskjellen mellem Mindretallet og Flertallet. Søvrigt har man fra anden Side fremsat den Bebrejdelse, at Flertallet ikke er gaaet vidt nok i den Retning, hvori flere ærede Talere ere gaaede, og Sandheden ligger maasse altsaa i Midten. — Det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgfreds (Gad) udtalte dernæst, at Sovefskylden for den Retning, Forhandlingen havde taget, laa hos det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds (Sagd), og dette er vistnok ikke ganske usandt. Mindretallet og de, der slutte sig til det, have sikkert ikke Natfag til at være det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds særlig taknemmelige, fordi de Punkter, de have freiset henimod, af ham ere bleone betoneede saa stærkt og fremstillet i saa grelle Farver, som Tilfældet har været. Flertallet kan derimod fra sin Side ikke have noget Særligt imod, men maa paa en Maade endog være det ærede Medlem taknemmelig for, at han med saa grelle Farver har malet et Modstykke til det Billede og det Standpunkt, vi indtage. Det ærede Thing vil af de sidste 5—6 Foredrag, han har holdt idag, vistnok med stor Tilfredsstillelse og sikkert ogsaa med Nytte have modtaget denne Forelæsning over parlamentarisk Takt, som det ærede Medlem gav os. Den havde jo særlig Betydning, da den kom fra et Medlem, som under denne Forhandling har vist en saa udmærket parlamentarisk Takt. Som et særligt Tegns paa den Enhed, hvormed det ærede Medlem har omtalt sine Modstandere, vil jeg fremhæve de Domme, han har udtalt over Flertallet i denne Sal. Han sigtede saaledes til, at det viste brutal Anvendelse af sin Magt; at Mindretallet var ubølgdig stillet, og var fuldstændig værgeløst, naar Flertallet vilde bruge sin Magt. Jeg tror nu ikke, at Mindretallet i denne Sal er saa ubølgdig stillet; thi selv om det ogsaa er Mindretal i denne Sal, besidder det dog Allierede, som Flertallet ikke besidder. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfreds (Ingerslev) gjorde nogle Indvendinger imod, hvad jeg havde yttret, af hvilke jeg dog kun skal fremhæve et Par enkelte. Han sagde saaledes, at det egentlig kun var et ringere Punkt, som var fremhævet af mig imod Mindretallets Forslag om at tillade et af Sovepunks-